

G O D I Š N J A K
Centra za kulturu Tuzla
6

**Prof. dr. Tihomir Knežićek,
UGIP "Rino Zandonai" Tuzla, Bosna i Hercegovina
Edvard Cucek, publicista Osservatorio sui Balcani e Caucaso, Italija**

TUZLANSKE FORME SCULTOREE LEONARDA LEBENIČNIK

Abstrakt: Jednomjesečnu izložbu bosansko-italijanskog skulptora Leonarda Lebeničnik organizovalo je UGIP "Rino Zandonai" Tuzla u saradnji sa Centrom za kulturu Tuzla u prostoru Ateljea Ismeta Mujezinovića od 3.6.2023. do 3.7.2023. godine. Izložba je pripremljena u okviru obilježavanja 30 godina djelovanja udruženja Italijana u Tuzli, a to je bio prvi umjetnički nastup Lebeničnika koji je izložio svojih 30 djela pod nazivom "Forme Scultoree", radova od kamena, drveta i metala. Rad prikazuje nastanak izložbe i efekte izložbe na autora izložbe i javnost u Tuzli.

Summary: The one-month exhibition of the Bosnian-Italian sculptor Leonardo Lebeničnik was organized by UGIP "Rino Zandonai" Tuzla in cooperation with the Cultural Center Tuzla in studio Ismet Mujezinović from 3.6.2023. until 3.7.2023. The exhibition was prepared within the celebrating of the 30 years of the Association of Italian in Tuzla, and that was the first artistic performance of Lebeničnik who presented its 30 works called "Form Scultoree", made of stone, wood and metal. The paper shows the emergence of the exhibition and the effects of the exhibition on the author and the public in Tuzla.

1. Geneza

Prvi razgovori i razmjena ideja o organizaciji izložbe skulptura Leonarda Lebeničnik dešavali su se prilikom posjete delegacije iz Trenta aktivnostima koje je organizovalo Udruženje građana italijanskog porijekla (UGIP) „Rino Zandonai“ Tuzla u septembru 2022. godine. U delegaciji je bio i Leonardo Lebeničnik, rođen u Tuzli u poznatoj obitelji Lebeničnik, koji više od 30 godina stvara i djeluje u Trentu, Italija. Vrlo plodonosni razgovori obavljeni su sa gradonačelnikom Tuzle Jasminom Imamovićem i upravom Centra za kulturu Tuzla - Edinom Jahićem sa saradnicima. Svi akteri su podržali ideju organizovanja

izložbe Lebeničnika u Ateljeu Ismeta Mujezinovića u nekom narednom periodu, bez preciznog termina. Leonardo Lebeničnik je otvoreno i sa ubjedjenjem planirao izložbu u njegovom gradu – Tuzli, a prvi zajednički dogovoren termin izložbe bio je juni mjesec 2023. godine. Juni mjesec je odabran kao mogući i poželjan termin jer je UGIP „Rino Zandonai“ Tuzla u junu obilježavao 30 godina djelovanja, a i da se na poseban način obilježi 2. juni Dan Republike Italije.

Uspostavljena je koordinaciona grupa sa dobrovoljnim zadatkom da se zajednički rješavaju pitanja koja su morala

biti rješavana da bi se izložba održala kako je i planirano. U grupi su bili Edvard Cucek, novinar i kolega Lebeničnika, nastanjen u Trentu, autor izložbe Leonardo Lebničnik, Edin Jahić direktor Centra za kulturu Tuzla, Tihomir Knežiček predsjednik UGIP „Rino Zandonai“ i Marco Di Ruzza ambasador Italije u Bosni i Hercegovini. U organizaciju izložbe bio je, po potrebi, uključen veći broj osoba iz UGIP „Rino Zandonai“, asocijacije Trentini nel mondo i Centra za kulturu, a u proces pripreme izložbe bili su uključeni radnici carinske ispostave Tuzla, InScan štamparska kuća, dekan Rudarsko-geološko-građevinskog fakulteta Tuzla, fotograf i dizajner Faruk Ibrahimović, predstavnici gradske uprave Tuzla, zamjenik ministra pravde BiH Elvir Mahmuzić i Rustemović Emir iz Kladnja

koji je obavio prevoz izložbenih eksponata.

Novčana sredstva za organizaciju izložbe obezbijedena su putem projekata koje je UGIP „Rino Zandonai“ aplicirao Gradu Tuzla i Trentini nel mondo u Trentu, a ambasada Italije je platila troškove prevoza eksponata (u jednom pravcu). Manji broj privatnih kompanija je dao svoj doprinos izložbi u vidu njihovih proizvoda. Važan doprinos izložbi dali su volonteri udruženja i poznanici Lebničnika koji su organizovali lokalni prevoz eksponata.

Konkretni razgovori i dogovori oko termina izložbe počeli su još u oktobru 2022. godine. Centar za kulturu Tuzla i UGIP „Rino Zandonai“ Tuzla potpisali su 20.11.2023. godine Sporazum o realizaciji izložbe.

Iako je bio poznat okvirni datum izložbe, bilo je potrebno uskladiti termin koji je odgovarajući za italijanskog ambasadora Di Ruzza, Gradonačelnika Tuzle Zijada Lugavića, Sevlida Hurtića Ministra za ljudska prava i izbjeglice BiH, provincijske zvaničnike koji su najavili dolazak iz Trenta, kao i slobodan termin za Atelje Ismeta Mujezinovića u okviru Centra za kulturu Tuzla gdje je planirana postavka izložbe.

Usaglašen je datum otvaranja izložbe 3. juna 2024. godine jer je datum bio odgovarajući za sve goste udruženja i izložbe.

2. Pripreme aktivnosti

Pripreme za izložbu rađene su paralelno u Trentu, Italija i u Tuzli. Pripremne aktivnosti su zahtijevale stalnu i efikasnu komunikaciju svih članova neformalne koordinacione grupe.

2.1. Pripreme u Trentu

Autor izložbe Lebeničnik je izvršio izbor i pripremu 30 svojih najznačajnijih skulptura koje će biti izložene u Tuzli. Izložbi je dao naziv "Forme Scultoree" sa naglaskom da se ne koristi ili upotrebljava prevod naziva izložbe. Pripremio je i postamente na kojima će biti postavljeni eksponati. Uradio je opis skulptura i pripremio fotografije eksponata za katalog izložbe. Više od dva mjeseca bilo je potrebno da nadležne službe u Italiji izdaju ATA Karnet dokument na kojem je lista svih umjetnina koje se izvoze iz Italije, sa obavezom vraćanja u Italiju. U tim aktivnostima pribavljanja potrebnih dokumenata učestvovalo je više osoba iz Trenta i uprava asocijacije Trentini nel mondo. Troškove izdavanja ATA Karneta jedinstvenog međunarodnog carinskog

dokumenta, i drugih taksi, platila je asocijacija Trentini nel mondo.

O izložbi su bili upoznati zvaničnici Provincije Trento, koji su uputili delegaciju u Tuzlu. Dva načelnika gradova u Provinciji Trento su potvrdili dolazak u Tuzlu na manifestaciju i izložbu Lebeničnika. Uprava asocijacije Trentini nel mondo je potvrdila dolazak, kao i manji broj poduzetnika i veći broj građana koji su sa prostora Bosne i Hercegovine, a žive i rade u regiji Trenta. Asocijacija Trentini nel mondo je organizovala autobus za prevoz gostiju iz Italije, a troškovi prevoza su plaćeni iz budžeta Provincije Trento. Jedan broj gostiju je došao vlastitim automobilima.

Članovi UGIP „Rino Zandonai“ u oktobru 2022. godine obišli su atelje „bunker“ Lebeničnika gdje su smještene njegove skulpture. Na taj način mogao se steći uvid u umjetničke forme koje su predmet izložbe, mogao se dalje provoditi plan transporta i smještaja umjetnina.

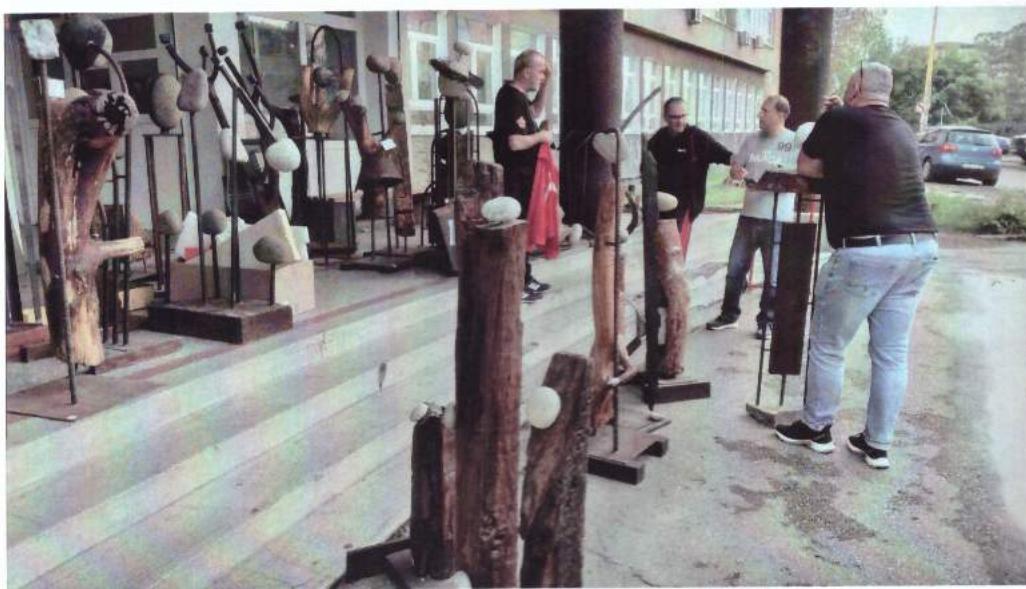
2.2. Pripreme u Tuzli

Centar za kulturu Tuzla je u svom kalendaru „rezervisao“ vrijeme izložbe – od 3.6.2023. do 3.7.2023. godine, u Ateljeu Ismeta Mujezinovića. U ambasadi Italije u Sarajevu održan je sastanak sa ambasadorom Marco Di Ruzzom na kojem je dogovoren da ambasada plati troškove prevoza eksponata iz Trenta u Tuzlu, a da Udruženje obezbijedi sredstva za troškove vraćanja eksponata u Trento. Ambasada je pokazala vrlo veliki interes za izložbu, a ambasador Di Rizza je istinski podržavao izložbu s obzirom na njegovo pozitivno iskustvo za vrijeme boravka u Tuzli tokom manifestacija koje organizuje UGIP „Rino Zandonai“. Svi postignuti dogovori su realizovani kako je i predviđeno.

Na osnovu zahtjeva UGIP „Rino Zandonai“, Provincija Trento je izdala autorizaciju za korištenje loga i imena Provincije koji su korišteni na štampanim materijalima – plakatama i katalogu izložbe.

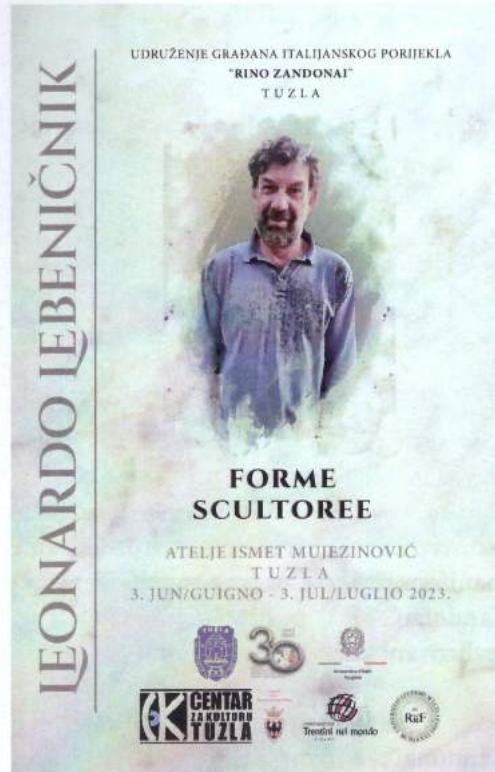
Predsjednik udruženja Knežićek je ispitao i organizovao carinske procedure za uvoz i izvoz umjetnina, u čemu su pomogli radnici Carinske upostave Tuzla. U procesu uvoza i izvoza umjetnina nije bilo nikakvih poteškoća.

U procesu traženja autoprevoznika za dovoženje i vraćanje eksponata u Trento, UGIP „Rino Zandonai“ je kontaktirao 11 kompanija i samostalnih prevoznika. U konačnici, usluge prevoza su povjerene Emiru Rustemoviću tj. prevozničkoj kompaniji „Imea“ iz Kladnja, koji je krajnje profesionalno obavio posao kako u dovoženju eksponata, tako i u vraćanju eksponata. Rustemović nije imao pratnju bilo koga uključenog u organizaciju izložbe, i samostalno je obavljao sve poslove carinske procedure i drugih poslova. Lebeničnik je za Rustemovića obezbijedio prenoćište u Trentu i na taj način smanjio troškove prevoza umjetnina.

Eksponati su doveženi u Tuzlu 10.5.2023. godine i deponovani, uz suglasnost dekana Gutića, u prostoriji na Rudarsko-geološko-građevinskom fakultetu Tuzla. Utom prostoru s u eksponatima ostali do dana postavke, a prevoz do Ateljea Ismeta Mujezinovića, organizovali su prijatelji Lebeničnika. Lebeničnik je došao u Tuzlu dan prije izložbe i zajedno sa prijateljima i osobljem Centra za kulturu uradio postavku izložbe, uzimajući u obzir da eksponati na zauzimaju prostor potreban za manifestaciju obilježavanja 30 godina udruženja Italijana u Tuzli. Izložba je bila sastavni dio obilježavanja obljetnice udruženja. Na dan postavljanja izložbe, Lebeničnik je imao intervju za RTV 7 Tuzla medijsku kuću, u dvorištu Ateljea Ismeta Mujezinovića tj. u ambijentu gdje je postavljen jedan broj eksponata.

Za izložbu je štampan veliki plakat koji je uokviren zauzeto centralno mjesto u Ateljeu, a štampani su i manji plakati kao obavijest javnosti o održavanju izložbe. Dizajn plakata radio je dizajner i fotograf Faruk Ibrahimović.

Plakat za izložbu "Forme scultore"

UGIP „Rino Zandonai“ je obezbijedio adekvatan apartmanski i hotelski smještaj u Tuzli za goste iz Italije, kao i parking mjesto za autobus, a troškove smještaja plaćali su gosti iz Italije.

Predsjednik udruženja je usaglasio protokol manifestacije sa voditeljicom programa, članicom udruženja Italijana, Tijana Tišma.

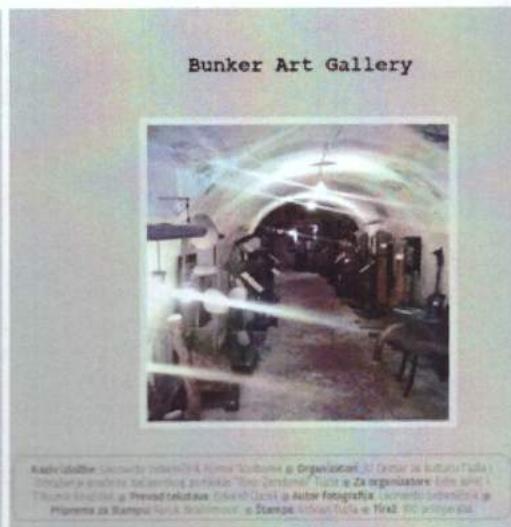
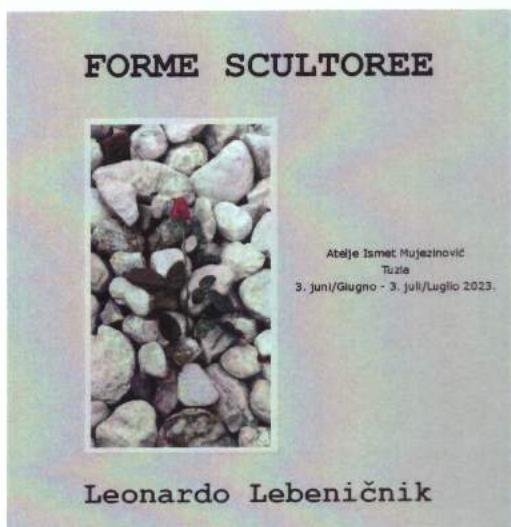
2.3. Katalog izložbe

Na osnovu fotografija i opisa 30 eksponata, Faruk Ibrahimović je dizajnirao i pripremio katalog za štampu na 52 stranice u boji. Dvojezični katalog izložbe "FORME SCULTORRE" (BiH i Italijanski), pored fotografija eksponata, sadrži i tekstove koju su napisali ambasador Italije Marco Di Ruzza, gradonačelnik Tuzle Zijad Lugavić, predsjednik asocijacije Trentni nel mondo Armando Maistri, direktor Centra za kulturu Edin Jahić i predsjednik UGIP „Rino Zandonai“ Tihomir Knežiček. U katalogu je tekst Luicana Corettia koji je opisao Lebeničnika sa umjetničke strane, a na kraju kataloga je biografija Lebeničnika. Katalog je bio dostupan javnosti na otvaranju izložbe.

3. Otvaranje izložbe Forme Scultoree

Na otvaranju manifestacije i izložbe dana 3.6.2023. godine, prisutnima su se obratili ambasador Italije u BiH, Ministar za ljudska prava i izbjeglice BiH, ministri u Vladi Tuzlanskog kantona, predstavnici gradova i Vlade Provincije Trento, predstavnik asocijacije Trentini nel mondo, Gradonačelnik Tuzle i predsjednik UGIP "Rino Zandonai" Tuzla. U svojim nastupima, zvaničnici su govorili o značaju očuvanja kulture nacionalnih manjina, o važnosti rada Udruženja "Rino Zandonai" i saradnji BiH i Italije.

Protokol otvaranja izložbe Lebencičnika usuglašen je sa ambasadom Italije, tako da je prvo bilo obraćanje ambasadora Italije koji je iskazao osobnu želju da otvari izložbu, uz prevod Edvarda Cuceka. Nakon ambasadora prisutnim gostima obratio se autor izložbe Lebencičnik. Lebencičnik je emotivno govorio o ostvarenju svog životnog umjetničkog sna da u rodnoj Tuzli ima izložbu svojih radova. Njegova majka je sjedila u publici i sa blagim osmijehom posmatrala Leonarda kako uživa u

ambijentu galerijskog prostora koji je ispunjen djelima njenog sina. Govorio je o nastanku Forme Scultoree – kako je nastajalo viđenje odnosa čovjeka i prirode. Lebeničnikove skulpture formirane su od kompozicija glavnih materijala planete Zemlje: drveta, kamena, željeza. Drvo koje je čovjek ranije obradio i napustio ili ono u prirodi pronađeno šetajući šumom. Kamen koji podsjeća na rad, umor, teškoće življenja. Željezo, kičma, podrška u svim teškoćama.

Svaki umjetnik prenosi svoje emocije i raspoloženja radovima koje stvara. Lebeničnik želi prenijeti poruku jednostavnosti i ljubavi prema prirodi. Tako su nastajali naslovi njegovih radova: Ruža, Zlatna kiša, Prozor, Sedmi stupanj, Val, Mjesecina... Skulpture su pune iskustva i pamćenja, zaustavljene između šarma prirode i egzistencijalne боли.

Pozvao je prisutne da uzmu katalog izložbe, ali i da obrate pažnju na QR kod koji je postavljen pored svakog

izloženog eksponata. Snimanjem QR koda posjetilac je dobijao na svom mobilnom telefonu detaljan opis eksponata – fotografiju, naziv, dimenzije, materijale od kojih je djelo napravljeno.

Tuzla je pozdravila Lebeničnika aplauzom i zahvalnošću što je “donio” nesvakidašnju izložbu u Tuzli i time obogatio život kulture u gradu.

Nakon formalnog otvaranja izložbe, gosti su razgledali eksponate, razgovarali sa umjetnikom i zvaničnicima, u ateljeu i u dvorištu ateljea, a bliski Lebeničnikov prijatelj Sabahudin Sabo Azapagić je na gitari diskretno svirao kompozicije po želji Lebeničnika. Ostatak dana je protekao u razgovorima uz zakusku i osvježenje koje je pripremio Grad Tuzla.

4. Eho izložbe

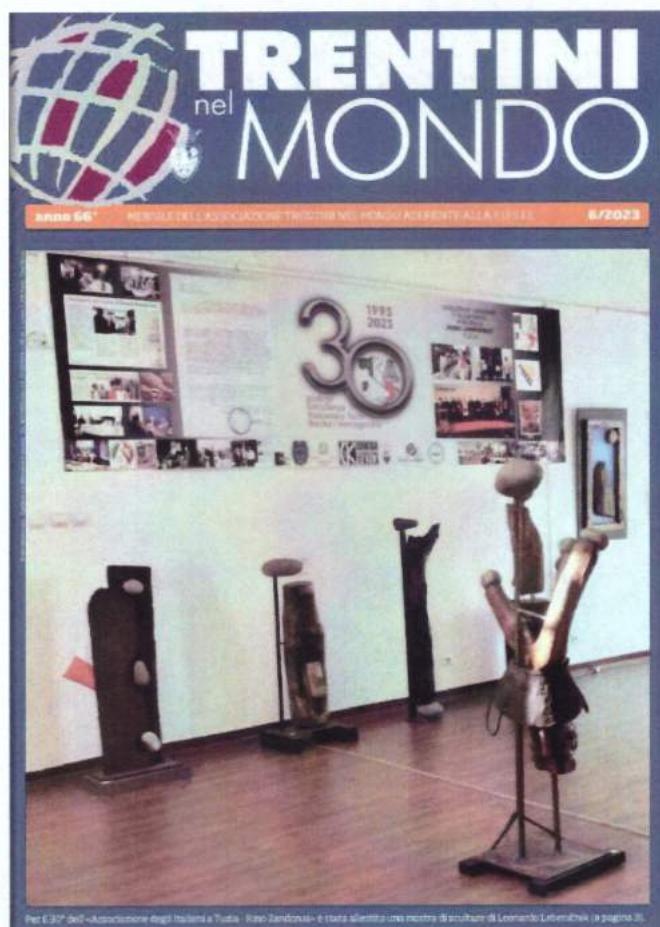
Izložba je događaj kulture vrijedan pažnje, potreban zajednici i pojedincima. Gostovanje umjetnika koji ima tuzlanske korijene, a priznatu umjetničku karijeru u Italiji, privlači ljubitelje umjetnosti, posebno ljubitelje modernog izražaja i upotrebe materijala koji su dostupni u bližoj čovjekovoj okolini. Mediji su intervjuisali Lebeničnika i javnosti prenijeli interes Lebeničnika da organizuje izložbu u Tuzli.

Lebeničnik je od prije prvog tematskog boravka u Tuzli 2022. godine nosio u sebi potrebu da se njegovi radovi predstave u Tuzli. Izjavljivao je da je izložba u Tuzli njegov životni san i da izložba u Tuzli za njega ima daleko veći značaj nego izložba u bilo kojoj galeriji u Italiji. Pozitivne okolnosti i volja mnogih strana, kako u Tuzli, tako i u Italiji, dale su poticaj Lebeničniku da intenzivnije razmišlja i planira izložbu u Tuzli. Glavna prepreka u realizaciji je bila riješena obezbjeđenjem finansijskih sredstava za prevoz umjetnina do izložbe i povratak eksponata. Lično zadovoljstvo Lebeničnika je najznačajniji echo izložbe.

Vrijednost izložbe oslikava se u činjenici da je javnost u Tuzli i Italiji prepoznala umjetnička nastojanja Lebeničnika da koristi materijale kamen, drvo i željezo. Kompozicije sastavljene od različitih

materijala su dale novo svjetlo umjetničkom izražaju koji nije tako često prisutan među umjetnicima. Mediji u Italiji su reagovali na izložbu, i detalj izložbe u Ateljeu Ismeta Mujezinovića našao se na naslovnicu mjesecnog magazina Trentini nel mondo koji se čita na svim kontinentima.

I nakon zatvaranja izložbe, i nakon što su eksponati ponovo vraćeni u "bunker", mjesecima se govorilo u Tuzli i Trentu o izložbi i kako je cijelokupan događaj organizovan na izuzetno profesionalnom nivou, uz skromna finansijska sredstva, ali uz velika zalaganja mnogih zainteresiranih strana.

5. Leonardo Lebeničnik - umjetnik iskonske jednostavnosti

Roden u Tuzli, Bosna i Hercegovina, 1970. godine. Sa 22 godine preselio se u Primiero u regiju Trento, Italija, gdje je 1995. upoznao umjetnika Giuliana Orsinghera (Juliano Orsinger). Odatle je započeo svoje umjetničko istraživanje, posvećeno skulpturi i instalacijama.

U razdoblju između februara 1995. godine i februara 1996. godine njegova je umjetnička kreativnost eksplodirala: sedamdesetak djela, prva kolektivna izložba u gradiću Fiera di Primiero naslovljena "Artisti Vari" u organizaciji ARCI-PIC-a nakon koje je uslijedila jedna samostalna izložba u istom mjestu i još jedna u San Martino di Castrozza, malom dragulju italijanskih Alpa. Cjelokupan rad predstavljen na ovim izložbama je sabran u katalogu OBLICI KIPARSTVA.

Sljedećih godina održao je brojne izložbe u Italiji, Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini, poput samostalne izložbe 1997. u Splitu (Hrvatska) među zidinama Dioklecijanove Palače koju je promovisalo i predstavilo Udruženje hrvatskih likovnih umjetnika. Slijede izložbe u gradu Borgo Valsugana 2007. godine u galeriji "Spazio Klien" te 2017. u mjestu Tenna iznad čuvenog alpskog jezera Lago di Caldronazzo "Kad umjetnost napada zemlju". Njegova umjetnička afirmacija nastavlja se izložbama kao izložba iz 2019. godine u Trentu u Palazzo Geremia naslovljena "Lagan kao kamenje, težak kao riječi" kuratora Waimer Perinelli -a i praćena poezijama Massima Lazzerija.

Sudjeluje na raznim kolektivnim izložbama kao što su 2008. u Trentu "Artisti per l'Africa", kurator Gabrielle Belli, 2010.

ponovno u Trentu u Muzeju Sat "Artisti per Italia Nostra" i 2011. u Caldronazu u Corte Trapp "L'Arte a Corte" u organizaciji kulturne udruge La Fonte. U otvorenom kontekstu izveo je razne projekte kao što su 1998. u Primieru u Val Canali, 2009. u San Martino di Castrozza nedaleko od stanice žičare Rosetta na 2700 metara nadmorske visine, 2013. u Caldronazu kod Torre dei Sicconi i 2019. u Vigo di Fassa na lokaciji Malga Vael (Malg Art).

Godine 2011. objavio je svezak FORME SULTOREE.

O njegovom umjetničkom stvaralaštvu pisali su i objavljivali: Luciano De Carli, Aldo Vicentini, Luciano Coretti, Renzo Francescotti, Pino Loperfido, Fabrizio Franchi, Elisabetta Bertotti, Maria Martinelli, Waimer Perinelli, Alessandro Genovese, Fulvio Coretti... Djela mu se nalaze u privatnim zbirkama u Italiji, Njemačkoj, Francuskoj, Nizozemskoj, Irskoj, Kanadi, Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini. Godine 2020. predstavio je rad povodom druge godišnjice oluje Vaia koja je poharala i devastirala hektare crnogorične šume naslovljen "The Wind of Change".

Iako sad već poznat i afirmisan umjetnik čiji umjetnički opus već odavno prelazi granice "lokальног" ili regionalnog tamo gdje je najjači, u tom priopovijedanju primordijalnog i neuništivog odnosa čovjeka i prirode, pa čak i kad čovjek sam sebe želi ubiti ubijajući prirodu, Leonardo je potajno tražio dom. Zrak, zemlju i vodu na kojima je odrastao. Da sad već u zrelim godinama i na kraju trećeg desetljeća njegovog "umjetničkog istraživanja" kaže i toj svojoj grudi zemlje, svom gradu u kojem je ponikao i odrastao da je uspio u svom naumu. Zaključio je ono što je do

sada imao za reći. I zahvalio se rodnom gradu velikom izložbom u junu mjesecu 2023. godine.

6. Memorije umjetnika

Sjećam se, kao da je jučer bilo, kada sam odnio ružu u korito potoka Cismon da napravim nekoliko crno-bijelih fotografija. Imao sam 25 godina, crvenu ružu, kameru i naslov, OBLICI SKULPTURA, koji mi je predložio moj priatelj i tada već afirmisani kipar, Giuliano Orsingher. Forme Scultoree je moje umjetničko istraživanje koje je započelo 1995. u Primieru, od početka obilježeno mnogim "zašto", mnogim pitanjima na koje odgovori nisu došli odmah, mnogim upitnicima na koje samo umjetnik može odgovoriti.

Zašto?

Zašto ne mogu ostati ravnodušan, zašto osjećam tu neodoljivu potrebu da intervenišem, da stavim svoje ruke, svoj otisak na svaki "zanimljiv" predmet koji nađem u blizini? Jer, nakon početka, čisto katalogizirajućeg pod rubrikom skulptura, bez puno naslova i objašnjenja, godinama pokušavam svojim radovima dati poetsku snagu, gurajući se sve više prema instalacijama, privremenim intervencijama popraćenim tekstovima, ponekad pričama kratko, ponekad

složenije, napisano vlastitom rukom.

Zašto se više ne zadovoljavam jednostavnom razradom prirodnih oblika? Možda idem predaleko cestom bez povratka, sve mračnijim tunelom bez izlaza, sve bliže tom demonu kreativnosti koji me proždire već nekoliko godina. Svaki umjetnik prenosi svoje emocije i raspoloženja u djelima koja sklada. Svojim radom pokušavam prenijeti poruku jednostavnosti, ljubavi prema prirodi, što manje napadajući sirovi materijal, dodirujući ga afektivnim gestama, minimalno uplitanja, pokušavajući što manje iskriviti nešto što je već samo po sebi lijepo. No, ponekad vam je potreban onaj čarobni dodir koji može estetski lijep predmet pretvoriti u pravo umjetničko djelo. Za svoje rade koristim glavne elemente planete Zemlje: kamen, drvo, željezo i riječi.

Kada bih se sada, nakon mnogo godina, morao vratiti u korito tog potoka, i odlučiti da li da ponovo krenem istim putem, bez imalo sumnje, bez okljevanja ni trenutka moj odgovor bi bio: "Oh da!". Moje najveće zadovoljstvo kao umjetnika je pratiti rad od ideje do potpisa. Slijedite to čarobno putovanje, sudjelujte i vidite kako niču plodovi moje mašte.

6. Zaključak

Izložba skulptura Leonarda Lebeničnik pod nazivom "Forme Scultoree" okarakterisana je prezentacijom 30 eksponata umjetničkog izražaja čije komponente su kamen, drvo i željezo. Materijali koji su korišteni za izradu umjetničkog izražaja su materijali koji blisko povezuju čovječanstvo sa prirodom i okruženjem u kojem egzistira čovječanstvo. Nastanak izložbe je definisan višesmjernim procesom sa jednim ciljem. Realizacija izložbe i ostvarenje cilja je potpomognuto sinergijskim djelovanjem većeg broja pojedinaca i institucija koje su, svaka u okviru vlastitih prilika, davale nesebičan doprinos realizaciji ideje, ideje da se u Ateljeu Ismeta Mujezinovića postavi izložba tuzlansko-trentinskog skulptora Leonarda Lebeničnik.

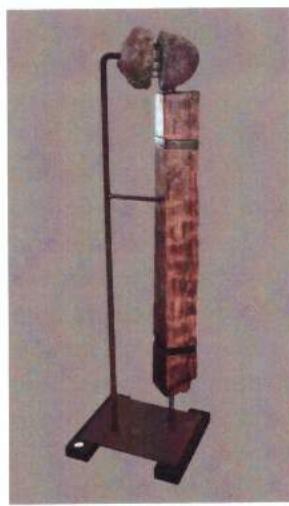
Forme Scultoree - Leonardo Šebaničnik
EVOLUZIONE / EVOLUCIJA

metali / metali 2012
cm 150 x 40 x 40

Forme Scultoree - Leonardo Šebaničnik
QUINTO ELEMENTO / PETI ELEMENT

metali / metali 2012
cm 150 x 50 x 50

Forme Scultoree - Leonardo Šebaničnik
FACE TO FACE / LICEM U LICE

gumbaro / jasen 2009
cm 140 x 55 x 45

Forme Scultoree - Leonardo Šebaničnik
MOSTRO MARINO / MORSKO ČUDOVÍSTE

metali / jasen 2007
cm 120 x 60 x 60

